

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA”.

Sibiu, 3 Martie st. v.

Constituirea popoarelor în state naționale: eată idealul veacului, în care trăim. Și bun este ori-și-ce mijloc, care ne apropie de realizarea acestui ideal, nobilă este ori-și-ce nisuiță, care stă în legătură cu acest ideal, sfântă este memoria ori-și-cărui om, care a sângerat în luptă pentru acest ideal.

Nu noi le dăcem aceste: ni se spun în coloanele celui mai autorizat dintre organele de publicitate ale partidului guvernamental din Ungaria.

Căci e sfânta zi de 3/15 Martie.

„Ceea-ce atunci (la 1848) a pus în mișcare toate spiritele, — ni se spune în „Pester Lloyd”, — erau două puternice curente de politică internațională și națională, despre a căror legătură internă abia atunci s’au dumerit toate popoarele. Ideea internațională, care s’a deșteptat în același timp în Italia, în Germania, în Ungaria — și abia cu mult mai târziu în lumea slavă, era, că ori-și-care popor are dreptul imprescriptibil de a se constitui într’un stat, fără considerațiune pentru putere, învoiel și tradițiuni. („Ohne Rücksicht auf Gewalt, Vertrag und Herkommen“.)

Idealul dar’ mai presus de toate! Dacă puterea legitimă se opune realizării lui, ne resvrăm în contra ei; dacă învoieli, legi ori tractate ne stau în cale, le călcăm și trecem înainte, dacă tradițiunile ne opresc, ne lăpădam de ele.

Aceste sunt principii propagate de un organ guvernamental aici în mijlocul monarhiei habsburgice, care este un conglomerat de țeri și de popoare, din capitala regatului ungar constituit și el din mai multe țeri și mai multe popoare.

E oare cu puțință să nu ne aducem aminte de utopiile, pentru care sunt acum

vre-o două secole și jumătate popoarele din Europa centrală s’au răsboit timp de treizeci de ani?

„State catolice și state protestante!” — strigau atunci oamenii precum astăzi strigă „state constituite după naționalități!” Voiau să-și impună chiar pământului o religie, precum ați vor să-și impună o naționalitate. Și după un război de treizeci de ani, după ce s’au măcelărit ca niște turbați unii pe alții, au ajuns la tractatul de Westfalia. S’au constituit state catolice, state protestante ori state pravoslavnice acolo, unde aceasta era cu puțință; nu însă în Germania, nu în țerile ereditare ale Casei de Habsburg și nu mai ales aici la noi, unde fiesce-care sat se împărția în mai multe confesiuni.

Tot astfel s’au constituit în zilele noastre state naționale acolo, unde aceasta a fost cu puțință; e însă un smintit acela, care vrea să facă aici în monarhia habsburgică, în regatul ungar, ba până chiar și în Ardeal ceea-ce s’a făcut în Italia, în Germania ori în România, un smintit este, pentru-că se pune în conflict cu niște puteri, pe care nu poate să le învingă, cu învoielile încheiate între Dinastie și popoarele adunate pe acest pământ, cu tradițiunile seculare și mai presus de toate cu puternicul adevăr al celor mai pronunțate deosebiri de rasă. Aici în Carpați și cât se vede prin zarea depărtării de pe culmile lor stat național, nici român, dar’ nici maghiar, nu are să fie câtă vreme nu se va fi exterminat în luptă unul din aceste două popoare, și acela, care vorbește pentru această bucată de pământ despre un stat național asmuță spiritele să înceapă această luptă de exterminare.

Și mintea ni se opresce în loc, când vedem, că până chiar și în organele guvernamentale se vorbește despre un stat național maghiar, care ar fi existând, cum există Italia ca stat național italian, Germania ca stat național german ori România ca stat național român.

Să-și lăsăm în pace și pe Italiani, și pe Germani și pe Români. Ceea-ce la dinșii s’a putut, la noi nu se poate. Cine contestă în Italia caracterul național italian al statului? Nimeni! — Cine contestă în România caracterul național românesc al statului? — Nimeni! — Cine contestă în Germania caracterul național german al statului? Câtiva Polonezi, care nu însemnează nimic, și câțiva Germani franțuizi, care au fost cuceriti cu arma. Aici în regatul ungar și mai ales în Ardeal o contestă partea precumpenitoare a pământurilor și o contestă în virtutea puterii, cu care contribuie pentru susținerea și apărarea statului, o contestă pe temeiul tuturor legiurilor din trecut și a învoielilor încheiate între Coroană și popoarele puse sub sceptrul ei, o contestă pe temeiul tradițiunilor seculare și a principiilor aședate în „legea pentru naționalități”, o contestă însă mai presus de toate, fiindcă sunt și ele aici pe pământul acesta și au voința lor și puterea lor.

Au fără îndoeală și Maghiarii, ca ori-și-care popor, „dreptul imprescriptibil de a se constitui — ca Italianii ori Germanii, — într’un stat național.” Dacă au însă ei dreptul acesta, îl avem și noi Români, îl au și Croații, îl au și Slovaci, îl au și Sârbii; nici unii însă n’au să ne folosim de el „fără considerațiune pentru putere, învoieli și tradițiuni”, ci trebuie de dragul bunei păci să renunțăm la realizarea idealului.

Scim prea bine, că vorbind astfel chiar în ziua de 3/15 Martie, când concetățenii nostri maghiari serbează amintirea „glo-riosei” revoluțiuni dela 1848 și cel mai autorizat dintre organele guvernului prin cuvintele „fără considerațiune pentru putere, învoieli și tradițiuni” erigează revoluțiunea în maximă de stat, ne punem în conflict cu cercurile guvernamentale, cu întreaga societate maghiară și ne facem de risul acelora, care strigă fie pe față, fie în taină: *Fiat aplicatio!* În adevăr nu noi ar trebui să vorbim așa, ci Maghiarii și

mai ales cei guvernamentali, și pare — cel puțin, — firească pornirea de a face, când ei vorbesc altfel. Preocupați însă mai presus de toate de soarta țerii noastre, ne-am face vinovați de tradare față cu neamul nostru, dacă n’am face tot ceea-ce ne stă prin puțințe, ca să nu străbată și în societatea noastră ideile primejdioase, pe care le propagă „Pester Lloyd”.

Frumos e fără îndoeală și nobil „idealul secolului” și nu se poate ceva mai adimenitor ca un stat, în care toți cetățenii sunt totodată și frați de sânge, toți se închină în același fel lui Dumnezeu, ca în Italia, în Franța ori în România. Aici la noi însă acest ideal nu se poate realiza, și ori-și-ce schimbări s’ar petrece în pozițiunea țerii noastre, Ardealul are să rămână totdeauna o țeară de sine, în care pacea și dezvoltarea nu este cu puțință câtă vreme nu se va fi creat un „modus vivendi” deopotrivă suportabil pentru cele trei fracțiuni de popoare, pe care soarta le-a aruncat aici. Și dacă Maghiarii ar voi să facă și aici stat național maghiar fie chiar și „fără de considerațiune pentru putere, învoieli și tradițiuni”, aceasta ar dovedi numai, că sunt incapabili de a rezolva cestiunea organizării noastre politice, și că ar trebui să o resoalve alții, care știu să țină seamă și de putere, și de învoieli și de tradițiunile pământului.

Revistă politică.

Sibiu, 3 Martie st. v.

Acum, după-ce principele de Bismarck a străbătut cu acceptarea septenatului în „Reichsrath”-ul german, nu se mai vorbește și nu se mai scrie absolut nimic despre pretinsa încordare ce existase între Germania și Franța pe timpul ultimei campanie electorale. Relațiunile dintre aceste două state și-au luat fisionomia lor obișnuită. Fiecare privește cu neîncredere la cea mai mică mișcare ce se simte în ceealaltă parte, dar’ nici unul nici altul nu dau lumii privilegiu de a crede, că din partea lor ar pute, cel puțin deocamdată, să se conturbe pacea europeană. Dela bi-

Foița „Tribunei”.

Princesa fermecată.

Poveste.

De P. Dulfu.

(Urmare.)

V.

Când versul dulce încetează,
Copila vede că ’nserează.
„Nu pot mai mult pe câmp s’alerg,
„Spre casă trebuie să merg”,
Așis în sine juna fată
Și vrea să plece-acasă ’ndată.
Dar’ glasul lin resună ear’,
Și ea ca printr’un farmec rar
Se ia pe urma glasului,
Și tot mergând pe urma lui,
La ușa unui turn sosese, —
Se urcă ’n turn, și ce zărește?
Într’o chilie sus ședea
O babă ce c’un fus torcea.

Din cea floare dalbă eu
Fire lungi am să torc, de; eu;
Am să torc ’ndată,
Te păzește, fată,
Caută-a te păzi!
Saltă vesel, fusul meu,
Te ’nvârtesc tot mereu, (bis)
Saltă fusul meu.

Așa bătrâna babă cântă,
Ear’ fusul saltă, se avântă; —
De-odată lungă fată-ajunge
Și ’ntr’un minut, vai, o străpunge...

Se duce vestea la ’mpăratul,
Se răspândește ’n tot palatul.
Când și-a privit copila ’n față,
Când a zărit-o făr’ de viață:
Împărăteasa, vai de ea,
De chin și plâns nu mai putea.
Tot astfel și ’mpăratul plânge,
Și cum el mâinile își frânge
În crâncena sa desperare
Jurând cumplită răzbunare:
Pe gene-i cade deodată
Un somn, ca noaptea ’ntunecată
De-adînc. — Adoarme, și ca el
Adorm toți, toți cei din castel:
Doarme vâtavul și portarul
Și adjutantul. — Bucătarul
Chiar în momentul când era
Pe cale mână să-și ridice,
Băiatului, care-l servia,
O palmă aspră să-și aplice:
Cum se afla cu brațul ’ntins,
De somn ’ndată fu cuprins.
La rîndul seu băiatul ear’
La fugă vrînd a o tulă
Pentru-a scăpa de bucătar,
De somn și dînsul înlemni.
Astfel cu toți au adormit
În starea ’n care i-a găsit
A vrăjei tainică putere,

Dorm slugi, ostași, aproși, băieți;
Chiar muscele dorm pe păreți.
.....
Și totul când e în tăcere,
S’aude răsunând de-odată
O melodie minunată;
Spre cer se ’nalță din palat
Un cânt de ține intonat:

f) Cântecul ținelor bune.

Tăceți, paseri aerine,
Tăceți, fiare ’n vizuine,
Taci, părau mic dintre dealuri,
Nu mai șoptiți, vînt și valuri,
Ca să doarmă liniștită
.....
Și să nu fie zărită:
În poiana tănuită,
Unde stă ea adormită
Crească-un zid înalt de spini;
P’ntre spini ear’ să ’nflorescă
Trandafiri frumoși senini,
D’ori-ce rele s’o scutească.
.....
Și să doarmă-așa mereu,
Doarmă-un secol lung și greu.
Între spini și trandafiri
Doarmă, doarmă tot mereu
Un veac lung și greu.

VI.

De ține astfel fu ’mblănțită
A fetei jalnică ursită. —

Trecut-au luni, ani mulți trecură,
Și-a mers în toată lumea veste,
Din tată ’n fiu, din gură ’n gură
Păstrându-se ca o poveste:
Că în desimea ’ngrozitoare
De spini crescui până la soare
Ascuns sub rose ce ’nfloresc
Este-un palat împărătesc,
În care doarme fermecată
De mult o fată de ’mpărat
Și o să doarmă tot mereu:
Pân’va străbate-un prinț odată
Prin spinii deși la ea ’n palat,
Ca să-și gonească somnul greu.
De-aproape și din depărtare
Fii de ’mpărat mulți au venit
Și mulți făcut-au încercare,
Dar’ nici unul n’a isbutit.
Ori-cine ’ncearca să străbată
Prin codrii deși până la fată,
Ținut era de spini în loc.
Ei ’mi-l îmbrățișau cu foc,
Îl sărutau în ochi și ’n față
Și ’mi-l strîngeau, cum lanțul strînge,
Storcînd din vine al lui sânge,
Pân’ rămânea făr’ de viață.

Un secol lung trecuse ’n sbor,
Când eată ’n codru se ivesc
De-odată un june călător,
Un prinț ce ’n aur strălucesc.
El vrea să facă vînătoare
Prin aste văi încântătoare, —

ruința principelui Bismarck asupra adversarilor sei interni încoace criza europeană se reduce din nou la cestiunea bulgară și acesta a rămas singurul izvor al tuturor neliniștirilor, de care actualmente e bântuită Europa. Și această penibilă situație crește în proporțiune cu nesiguranta despre adevăratele intențiuni ale Rusiei în ceea-ce privește Bulgaria. E adevărat, că din Petersburg se asigură, că cabinetul rusesc are de gând să rămână, și după cele întâmplate la Silistra și Rusciuc, în atitudinea sa de până acum, dar tocmai această ciudată pasivitate stârnește cea mai mare neîncredere la toți politiciii mai prevădători, și după toate experiențele de până acum ar fi ridicol a mai nega, că Rusia își are în Bulgaria scopurile sale positive. Întrebarea e numai, când și cu ce mijloace vrea să-și ajungă acele scopuri.

Multă senzațiune a făcut zilele aceste un articol al ziarului „Die Post” din Berlin, care expune, că vecinica repetiție a acusei, că trei oameni îndrăzneți ar tiranisa Bulgaria, cu timpul va deveni pentru Rusia îngrijitoare. Dela o regulare europeană a cestiunii Rusia de abia va pute aștepta vre-un succes. Dar — și acesta e cel mai curios pasagiu al articolului — chiar și înnoirea alianței celor trei împărați nu promite nici un succes politiceii Țarului. Unica soluțiune este o înțelegere directă a Rusiei cu Bulgaria. Pe ori-și-cine trebuie însă se pună pe gânduri insistarea Rusiei pre lungă toate pretențiunile sale și respingerea ori-cărei transacțiuni. Ceea-ce e apoi mai important e împregiurarea, că numitul țiar, ce stă foarte aproape de cancelarul imperului, face pe Rusia responsabilă pentru actuala situație critică.

Avertismentul țiarului german e ușor de înțeles. Mai grea de înțeles e însă tendința articolului, de a lăsa soluțiunea cestiunii bulgare în buna chibzuială a Rusiei și a Bulgariei. În urma acesteia o foaie germană din capitala Ungariei pune cestiunea astfel: Dacă se va despărți afacerea de relațiunile ei europene și se predă cabinetului din Petersburg spre a rezolva, numai două lucruri sînt posibile: sau directă acțiune rusească nu are nici un succes și atunci starea lucrurilor se înăspresce, pentru-că cabinetul din Petersburg nu se va mulțumi cu un nou eșec și va fi așa dicend silită să intervină în mod coercitiv; ori apoi acțiunea rusească va avea în faptă succesul, la care aspiră, ear' acesta va pute consista numai din stabilirea preponderanței rusești, și atunci toate rezervele respective ale puterilor europene au devenit neputincioase.

Și într-un adevăr, Germaniei îi va și conveni pacinica și definitivă rezolvare, întemplet-se aceea în ori-ce formă convenabilă Rusiei, deoarece Germania *da capo* și-a manifestat cel mai mare indiferentism față cu cestiunea bulgară și a recunoscut totdeauna, că Rusia are o po-

siție privilegiată în Bulgaria. Mai încurcată devenise însă cestiunea în acest cas pentru acele cabinete, care și-au făcut de program al politiceii lor orientale excluderea ori-cărei înfrîuriri dominante a vreunei puteri străine în Peninsula-Balcanică. Și cele mai mari greutăți s'ar crea atunci oficiului nostru de externe. De aceea credem, că cea mai bună și singură rezolvare admisibilă ar fi o rezolvare europeană a cestiunii.

Parlamentarismul maghiar.

Eacă ce dăce „Budapester Tagblatt”, un organ netăgăduit „patriotic”, despre „Alegerile viitoare:”

În acele vremuri frumoase, în care pașa Ismail rezida încă la minunatul Nil stăruind de a introduce civilizațiunea Europei și în Egipt, introduse vice-regele numai și numai pentru propria-și distragere, parlamentarismul. El lăsa să se facă o lege electorală după model european, ear' după-ce întâiele alegeri au fost terminate, el avu o majoritate colosală, o majoritate nelinișitoare, căci fură aleși numai partizani de ai guvernului.

Însă o opoziție trebuia să aibă bunul Ismail, căci el era destul de cult pentru a cunoaște sentința engleză: „Dacă nu ar exista o opoziție, trebuie să se creeze una.” Și el își formă o opoziție, tocmai așa precum și-a format un partid al guvernului. Șese deputați aleși au fost însărcinați, a juca opoziție, ear' când dinșii refuzară a se despărți „de oalele cu carne” și a mânâncea numai pâinea uscată a opoziției, ei fură amenințați cu trestia, un lucru nu prea puțin obicinuit în Orient, și șese „mameluci” deveniră șese „tigri”, cari făceau opoziție guvernului egiptean la dorința și la porunca lui. Chedivul avea numai să poruncească, și opoziția era nemulțumită; chedivul avea numai să poruncească, și opoziția era fericită. Tigrii egipteni încoalea erau foarte blânzi și așa dicend ei mânâncău și din mână.

Idealul acesta pare a-i trece și ministrului president ungar prin minte, căci acei deputați, cari îi stau mai aproape, bucură acum de săptămâni, că în anul Domnului 1887 vor fi necesari alegeri foarte plăcute. Guvernul voește a dispensa țeara „de agitațiunile luptei electorale”, voește adevă a se pune în compromis — cuvântul e foarte semnificativ — cu partidele opoziționale. În acele cercuri electorale, în care până acum au fost aleși deputați de ai partidului guvernamental, se se aleagă și în viitor tot adevărul de ai partidului guvernamental, car' acele cercuri, care au ales deputați de ai opoziției, se rămână și acum opoziției.

La aceste răspunsuri foarte potrivit o foaie maghiară: „De ce sînt de lipsă apoi alegerile?”

Ba am pute întreba: „Pentru-ce mai există dar' un parlament?”

Că partidul guvernamental se află foarte bine, și că el preamărește stările actuale, aceasta o înțelege fiesce-cine. Guvernul dispune de o majoritate de o sută voturi și deputații partidului guvernamental sînt atât de strîns legați de guvern, sau mai bine dis de șeful guvernului,

încât Coloman de Tisza astăzi exercită o dictatură formală, și el poate face ca lege, tot ceea-ce îi place.

Opoziția poate să aibă de o mie de ori dreptate, ea totdeauna va fi maiorizată, ea poate să apere interesele țerii, ale alegătorilor, ale populațiunii, ea totdeauna va fi obiectul batjocurii putericeilor.

Că partidul guvernamental nutrește dorința, ca aceste stări să rămână în toată splendoarea lor, o înțelegem prea bine, dar' apoi, ca adevărul de ai stângei extreme, se se învoească la un formal cartel de alegere cu guvernul, mai mult, ca ei să propage această idee, înțelegă-o cine o poate. De câte-ori stângea extremă nu a măturisit, că toate rezultatele alegerilor din Ungaria sînt scornite și falsificate, și ea acum nu doresce alta, decât a asigura și pe viitor acest rezultat de alegeri, atât de des atăcat din partea ei. Abstrăgînd dela toate punctele de privire mai înalte, nouă ni se pare un astfel de compromis între guvern și opoziție nepolitice, necopt și nedemn.

Noi înțelegem, ca toate partidele să se unească pentru o procedură comună față cu alegerile, atunci când patria este amenințată de un mare pericol. De aceasta însă nu poate fi vorba, căci primejdia unui războiu a trecut, cu toate că nu sîntem inclinați a crede într'un pretins congres, ce ar avu de scop desarmările generale. Noi înțelegem și aceea, ca partidele opoziționale să pacteze cu guvernul atunci, când acesta poate dovedi mari rezultate. Însă unde sînt rezultatele cabinetului Tisza? Administrația e mai nesatisfăcătoare, justiția mai rea decât ori-când, economia financiară provoacă indignațiune și pretutindeni se ivesc simptomele desastroase ale corupțiunii și ale nepotismului. Și acum când guvernul își arată neapacitatea de a regula cele mai importante afaceri ale statului, afacerea financiară, acum când el este silit, a depune armele înaintea guvernului austriac, pentru-că el nu are curagiul, nici puterea de a se lupta pentru bunul lui drept — acum se lase opoziția ca să treacă ocasiunea, fără de a apela la alegători, acum opoziția se deie guvernului mână, pentru-ca acest guvern să câștige la alegeri o majoritate de cel puțin o sută de voturi?

Noi nu credem, că aceasta să fie intențiunea membrilor hotărîtori ai partidului de independență și dela patrușeci și opt. Noi credem mai mult, că partidul ca atare va lupta împreună cu opoziția ce stă pe basa dreptului de stat, și pentru cele mai sfînte interese ale națiunii. Fiesce-care cetățean scie, că guvernul nu-și prea alege mijloacele, scie că guvernul va lucra la alegerile viitoare cu puteri îndoite, dar' o opoziție conșcie de misiunea ei nu va arunca nici odată pușca în iarbă, și ca recrutul din poveste, va căuta o „transacție” cu dușmanul. Și dacă opoziția nu dispune nici măcar de un singur mijloc, cu care guvernul influențează asupra alegerilor, dacă opoziția nu dispune nici de onoruri nici de dignități pentru a-și „câștiga” cele mai hotărîtoare persoane din țeară, ea poate să îndrume la datorința ei, la problema și misiunea ce și-a pus-o, și alegătorii nu vor avu o alegere grea, dacă au în vedere binele patriei și nu numai binele unor singurate persoane. Ce a dis contele Apponyi în

una din vorbirile sale, aceea este și astăzi devisa: „Curagi și stăruință!” Aceste să fie stелеle conducătoare ale patriotului, căci dărîmarea sistemului actual trebuie să urmeze, precum urmează după și noapte și după primăvară iarnă.

Revoluțiunea bulgară.

Documente oficiale.

(Correspondență particulară a „Telegraphului”.)

Sofia, 21 Februarie.

Complotul. — Cele două scrisori prinse la Silistra. — Comitetul din București, strada Eni, Nr. 1. — Guvernul revoluționar. — Documente privitoare la rescoala. — Învîngerea.

Rescoala din Silistra.

Correspondentul D-Voastre din Rusciuc V'a povestit cu cea mai mare exactitate evenimentele ce au mînjit cu sînge nenorocita noastră patrie. Așadar' nu vom mai repeta cele care știți și mî voi mîrgini cu completarea celor tipărite în stimatele D-Voastre țiar, dîndu-vu un șir de documente oficiale privitoare la rescoala.

Guvernul și regența au fost de mult deja în cunoștință de comploturile ce se urziau dintr'o parte de către refugiații noștri politici, care locuiesc în Constantinopol, ear' din altă parte de refugiații care locuiesc în România. În ziua de 12 a fost prinsă o correspondență urmată între căpitanul Bendereff și maiorul Krestoff din Silistra. Această correspondență, cădută în mîinile guvernului, se compune din două scrisori. În una din aceste scrisori se vorbia de neapărata reușită a revoluțiunii, dacă Krestoff va lua parte activă la ea. Această scrisoare este scrisă într'un mod foarte evasiv și poartă data de 12 Februarie. Se însărcina maiorul Krestoff cu un rol preponderent. Scrisoarea aceasta trebuie să fie remisă de Krestoff regenței împreună cu un raport, în care el va denunța propunerile ce i-se fac. Denunțarea avea de scop a întări încrederea regenței în persoana maiorului. O altă scrisoare, scrisă de Krestoff, detalia toate cele privitoare la rescoala fără însă a fixa ziua revoltei. În această din urmă scrisoare, se află lista ofițerilor nemulțumiți precum și un mare număr de circulare către armată. Regența credea, că ziua rescoalei este fixată pentru ziua de 3 Martie (19 Februarie), aniversarea tratatului dela San-Stefano. Tocmai pentru aceasta s'a luat hotărîrea de a permuta pe ofițerii garnizoanei din Silistra și apoi de a opera arestările necesare. Krestoff aflînd, că correspondența sa este prinsă, luă rezoluțiunea de a se grăbi cu revoluțiunea. El convocă în ziua de 18 la dînsul acasă pe ofițerii, cărora anunță, că armata bulgară în cea mai mare parte e pentru rescoala, care s'a fixat pentru mîne. . . Ofițerii împreună cu maiorul anunțară același lucru seara soldaților în casarmă. Regența a fost imediat înștiințată de aceasta prin telegraf, care încă rămăsese în mîinile guvernului. Atunci s'a dat ordin garnizoanelor din Varna, Rusciuc și Șumla de a detașa dela dîinșii câte o companie și a merge în contra Silistrei. La Șumla unde mai mulți ofițeri au fost implicați în complot, s'a creșut mai bine a nu face cas de această afliare, și s'a dat ordin de arestare a tuturor ofițerilor în locul cărora s'au pus sergenții. A doua zi ofițerii din Șumla au fost liberați. Eată acum depeșa ministrului de războiu, trimisă la Rusciuc:

„Căp. Popoff. Plecați imediat la Silistra, mîne drujina căpitanului Panjersky pleacă din Șumla cu 60 cavaleristi și o baterie de artilerie. Dați câte 200 patroane de om. Faceți tot ca inimicul să nu fugă. După-ce veți ocupa Silistra întocmiți imediat un consiliu de războiu sub președinția căpitanului Drandasevski și executați pe insurgenți. Nicolaieff.”

Pe când încă nu sosise căpitanul Popoff la Silistra, amplotiații destituiți de Krestoff și lăsați în libertate au isbutit să clătine încrederea soldaților în maiorul lor așa, că pe când se apropia căpitanul Popoff și drujina din Șumla soldații se revoltară în contra lui Krestoff. Acesta vîdînd că lucrurile stau rău, adună în giurul seu pe câțiva ofițeri credincioși și fugi cu dîinșii spre Dobrogea. Puțin a trebuit ca să scape Krestoff, teritorul român era aproape, dar' soldații cari îl urmăreau, creșînd că șeful lor îi părăsește, deteră un foc, glonțul îl lovi de moarte. Se dăce, că moartea maiorului a fost instantanee.

Eată vî dar' pe scurt cele petrecute la Silistra. Spațiul nu-mi permite a mî întinde asupra amănuntelor.

Comitetul din București.

Printre scrisori prinse asupra insurgenților din Rusciuc, s'au găsit proclamațiuni subsemnate de „guvernul provisor”. Acest guvern a fost alcătuit, după depunțiunile făcute în fața consiliului de războiu, din următorii d-ni: Grueff, Bendereff, R. Dumitrieff, Toma Gărdjiev, Kavaloff, Gudjiev, Dicoff și Uzunoff. Acest comitet a avut sediul său la București în strada Eni nr. 1. Acolo s'a făcut planul campaniei, care a costat patriei mele 60 oameni morți, vre-o sută răniți și nouă executați.

Și dînd cu ochii sei senini
De zidul des și 'nalt de spini,
Pe gânduri cade visător,
Și 'n mîntea lui pe loc re'nvie
Întreaga lume-a basmelor
Și cîntecele din pruncie,
Ce doica sa i-le spunea
Pe când în leagăn el dormia. —
Deoarece credea 'n povesti
Și 'n basme, ca 'n minuni ceresci,
El se întreabă 'n gândul seu:
„Frumoasa fată de 'mpărat,
„Ce-o fi făcînd oare 'n palat?
„Va fi dormind și ađi mereu?
„Sau, poate, s'o fi deșteptat?”
Și tot gîndindu-se la ea,
De-odată aude-o melodie
Ce prin vîzduh ușor trecea.
Era un cîntec din pruncie,
Ce 'n inimă îl pîtrundea.

(Va urma.)

Opera română în Iași.

Cetim în „Liberalul”:

„Faust” e numele operei jucate aseară pe scena „Teatrului Național”, de către trupa română din București. Succesul a fost strălucit, așa că părerea ce și-o făcuse fiecare despre trupa română de opere, la prima reprezentație cu „Lucia de Lammermoor” cred, că e părăsită și schimbată de toți.

„Faust” ca operă e destul de cunoscută. De aceea ne rămîne de spus câteva cuvinte numai asupra interpretării.

Negreșit, nu fiecărui îi este dat să scie musica, să poată compune ori executa, dar' totuși această artă atât de frumoasă, care se rapoartă de-a dreptul inimii, ne atinge pe toți, și mai fiecare poate să constate deosebirea între un artist plin de talent în musică, și între un altul, căruia talentul îi lipsește. Voce se dăce, că aceia cari au asistat atât la „Lucia” cât și la „Faust” au putut să constate imensa deosebire dintre d-ra Moncaliero, care a debutat în „Lucia” și între d-na Chrisenghi, un talent superior, care a debutat în „Faust”.

Vocea d-nei Chrisenghi e plăcută și sonoră. Notele de sus le ia cu atîta ușurință și siguranță, și sînt atât de dulci și plăcute auzului, încât ai crede, că cea mai fină strună prin vibrarea ei n'ar pute produce astfel de sunete; tremolurile atît de bine erau executate, încât ar fi făcut pe cineva să creadă, că nu erau scoase din piept omenesc, ci din coarda unei viole, de sub degetele unui maestru consumat în ale musice.

D-na Chrisenghi e o adevărată artistă, un adevărat talent musical. Ceea-ce am remarcat, tot în avantajul d-sale, și care e indispensabil unei artiste, e și jocul seu de scenă, în care acțiunea și mișcările sufletului se manifestă cu putere în mlădriile corpului.

Alături de d-na Chrisenghi, dl Gabrielsescu a răpit admirațiunea unui întreg public

entusiasmat. Vocea d-sale te încântă și te transportă în sferele ceresci, deși acțiunea piesei se petrecea pe unele locuri în iad! Are un tenor sublim, o voce dulce și puternică totodată. În una din scene, la un dueto executat de d-sa și de d-na Chrisenghi, a fost mai presus de ori-și-ce închipuire, mai presus de ori-și-ce critică.

Reputațiunea dlui Gabrielsescu e deja atât de solidă, încât nu numai că e considerat ca primul tenor român, dar' încă și celebritățile musicale din străinătate au apreciat în mod măgulitor talentul d-sale musical.

De asemenea d-nul Theodorescu e unul din cei mai buni basisti, cu care de sigur s'ar pute lăuda, și de care ar avu nevoie chiar operele străine. Pre lungă întinsele cunoștințe musicale ce au acești doi artiști, apoi mai au și un joc de scenă minunat.

Asemenea am observat tot cu privilegiul acestei reprezentațiuni și pe d-na Odiseanu, care are o voce destul de frumoasă, dar' care încă se formează.

Opera română mai posedă și un bun cor, așa că pot dăce, că și noi Români ne putem fali, că avem o operă cu elemente adevărat artistice. Nu pot trece cu vederea un lucru. Publicul din Iași a dovedit, că nu desprețuește frumosul și plăcutul, deoarece sala teatrului a fost cum nu se poate mai bine garnisită de mai toată elita Iași-ănă, care prin prezența sa a dovedit, că scie să încurajeze instituțiunile românești demne de încurajare.

Documente oficiale.

Eată acum două depeşe oficiale privitoare la rescoala din Silistra:

„Cătră ministrul-preşedinte, Sofia.

„Două drujine ale polcului Pomorsky, au plecat ieri la Silistra din Akkadınlor. Cavaleria din Şumla 30 oameni. Krestoff ameninţă pe toţi cu moarte. În Silistra se află acum Dicoff, Kavaloff şi Kadef; Gruoff şi Bendereff se aşteaptă din Călăraşi. Krestoff a declarat, că la Varna are 7 ofiţeri, în Rusciuc 6, ear' la Şumla toţi.

T. Ivanoff.“

Altă depeşă:

„Colonelului Nicolaieff, Sofia.

„Vă anunţ, că am ocupat oraşul cu drujina mea. Insurgenţii au fugit în România, ambele drujine din Silistra s'au unit sub comanda mea. Aţi diminează rota (suta) a cincii sub comanda unui sergent cu strigătul: „Jos trădătorul patriei!“ au omorît pe comandantul lor maiorul Krestoff. Ceilalţi, aflând despre nereuşita revoltei, fugiau în zăpăceală prin oraş şi căutau scăpare. Aci au fost Radeo Dumitrieff, Kavaloff, ear' Bendereff şi Gruoff, cari au rămas pe malul român fălăiau cu batiste şi dădeau focuri din revolvere. Apoi se dice, că cu toţi pleacă la Călăraşi. Totul a intrat în linişte. Poporaţiunea ne-a întâmpinat foarte bine. Spiritul armatei e perfect:

Căp. Drandarevsky.“

Altă depeşă din Rusciuc:

Ministrului de război, Sofia.

„Pe la oarele 3 şi jumătate am fost arestat în casarmă, de unde mă apărăm în contra pionerilor, cari ne atacau. Împuşcăturile au durat până la 6 şi jumătate, când începură a se aduce gendarmii prinşi. Apoi sosi maiorul Uzunoff, care mă rugă, ca să nu fac vătăzare de sânge. 'I-am refuzat tot ce-mi cerea. Pe la oarele 12 veni la mine Filoff, Uzunoff şi Carabarooff şi mă ameninţau cu revolvele, cerând ca să scriu căpitanului Valcoff, ca să capituleze. Am refuzat de a scrie şi le-am dîs să se ducă singuri la Valcoff. Pe la oarele 3 veni la mine sublocotenentul Cojuharski şi mă eliberă. Atunci am ordonat imediat să se înceteze focul şi am plecat la căpitanul Valcoff, care a fost asediat în casarmă încungiuată de pioneri, până-ce a venit Uzunoff şi a dat ordin de încetarea focului. Atunci soldaţii cursă ca să ridice pe cei răniţi şi morţi. În curs de trei sferturi de oră se făc linişte. Atunci s'a ordonat pretutinden să înceteze focul. Pionerii au fost desarmaţi. Când am fost liberat, toţi ofiţerii revoltaţi fugiră, părăsind cadrele. Răniţi şi morţi sînt în număr de ofiţeri, trei morţi, răniţi Filoff, Uzunoff, Baulman, Kristeff şi Petroff. Restul a fost prins. Din soldaţi lipseşte mulţi, soldaţi răniţi şi omorîţi aproximativ 50—60.

Căpitan Andreeff.

Eată altă depeşă din Rusciuc:

Ministrului de război, Sofia.

La ora 6 dimineată am plecat de acasă cătră un cetăţean, de unde trimisese să cheme pe căpitanul Vladimiroff, care imediat împreună cu Iordanoff şi inspectorul căii ferate Petre Mateeff au venit la mine cu nise cetăţeni. Aci am luat 15 soldaţi după numărul puşcilor Krin ca ce s'au găsit în casarmă. Am mers pe piaţa Craineska, unde am găsit pe toboşari şi trimişarul din miliţie. Am ordonat să se tragă clopotele de alarmă şi prin acest mijloc am adunat mulţimea. De aci am năvălit asupra depositului, luat de pioneri. Am omorît doi pioneri cu această ocaziune. Apoi am desarmat pe pioneri şi le-am luat patronele. Am pus sentinela noastră la casarmă apoi împreună cu mulţimea şi cu 20 soldaţi şi cu cei liberaţi am năvălit asupra revoltaţilor. Aceasta a fost pe la 8 oare. S'a început o împuşcătură bine nutrită. În acest moment veni un om şi ne declară, că o parte din infanterie din casarmă, ca vre-o 60 soldaţi, îndemnaţi de a trece în partea revoltaţilor de către locotenentul Trembeşcoff, au refuzat de a trada şi a lupta. Atunci eu, locot. Petroff şi căpitanul Vladimiroff am plecat spre casarmă şi am luat pe toţi soldaţii, divizându-i în trei coloane 'i-am pus în poziţie. Am început asalt. Petroff a fost rănit, cincisprezece oameni am avut morţi din partea noastră, atât din soldaţi cât şi din cetăţeni. Causa asaltului dat de noi a fost o ţidulă remisă nouă de un copil din partea căpitanului Valcoff, care ne ordona de a face asalt pentru a trage asupra-ne atenţiunea pionerilor, ca polcul de infanterie să poată eşi din casarmă, casarmă fiind încungiuată de pioneri. Asaltul a reuşit, pionerii cu ofiţerii lor începură a fugi. Regimentul de infanterie eşi imediat din casarmă. Comanda s'a luat de Iordanoff şi inspectorul căii ferate Mateeff, care se puseră în comunicaţie cu celelalte oraşe. Comandanţii au ocupat două strade ale oraşului şi trăgeau focuri asupra revoltaţilor, cari se concentrară în stradele ce duc la casarmă, poliţie şi telegraf.

Când fugiră maiorul Uzunoff, Filoff şi alţii am ocupat linia Dunării, unde am rănit pe cei menţionaţi împreună cu Bolman, cari se imbarcară în nise luntri. Vaporul Golubeik observând aceste luntri, le-a abordat şi a luat pe cei răniţi. Poporul care s'a strîns pe mal a voit să omore pe răniţi, dar' căpitanul Vladimiroff cu ajutorul a 20 de soldaţi a isbutit să-i apere de indignarea mulţimii. Din vapor răniţii au fost transportaţi în oraş. Eată cei cari au fost prinşi în luntre: Panoff, Filoff, Uzunoff şi alţii. Răniţii au fost transportaţi la spital, ear' nerăniţii la temniţă. Luntrea cu fugarii a fost prinsă de echipagiul vaporului aproape de o insulă, care se află lîngă Rusciuc. Căpitanul Draganoff a aflat apoi, că pe această insulă mai sînt fugari, debarcând pe această insulă; el a găsit pe Uzunoff, Krestineacoff, Jentceff, Bolman, Trembeşcoff, Toma Kardjieff, Panoff şi doi Bulgari, cari n'au voit să declare numele lor, arătând nise paşapoarte române. La arestaţi s'au găsit multe documente compromiţătoare. Seara s'a mai prins căpitanul Zulenogoroff în cămaşă, voind a se arunca în Dunăre pentru a trece în not împreună cu Kristeff.

Căpitanii Sapunoff şi Vladimiroff.

În viitoarea mea scrisoare vă voi da urmarea privitoare la arestările cari s'au făcut aci.

X. Y.

Congregaţiunea extraordinară a comitatului Caraş-Severin

ţinută în Mercuria trecută, deşi tare slab cercetată, — scrie „Foaia Diecesană“ din Caransebeş, — în decurgerea ei a fost foarte interesantă. Îndată după deschiderea şedinţei prin Magnificenţa Sa dl vice-comite şi consilier regesc Emeric de Jakabffy, — membrul comitatens dl Fabiu Rezeiu, avocat în Lugoj, întreprinde pe presidiu, dacă are cunoştinţă despre modul, cum se fac alegerile de primari în cercul politic Făget, în care proto-judele cheamă pe alegători sau la sine în Făget, sau în altă comună mai centrală şi în aceste pune la cale şi efectuează alegerile de primari pentru mai multe comune deodată, fără de a mai eşi în faţa locului în respectele comune, pentru care s'au ales primari în altele; şi dacă presidiul la reclamarile deputaţiunilor, ce s'au prezentat din respectele comune şi presidiului, a dispus sau este aplicat a dispune ceva pentru înlăturarea acestui abus şi călcare de lege? Presidiul căutând a lua încă în seut pe respectivul prototud din Făget, care fiind bolnav, în ambiţiunea şi infocatul seu zel de a-şi împlini agendele oficiului seu, declară că are cunoştinţă imediată şi dela deputaţiuni venite la el din satele respective, dar' n'a dispus nimic, pentru că nu a voit a ingera în alegeri, ci a avisat pe reclamanţi a protesta în scris contra acelei proceduri nelegale şi asupra acestor proteste la timpul seu va ave a aduce decisiuni congreagaţiunea comitatensă, care conform legii comunale şi municipale, este singură competentă spre decidera astorfel de cauze în I instanţă. Interpelantul într'un discurs mai lung motivat se declară de nemulţumit cu răspunsul, dar' congreagaţiunea îl ia la cunoştinţă. O altă interpelaţiune îndreptăzită dl reprezentant comitatens Ioan Ionaş, asesor cons. cătră presidiu, dacă are cunoştinţă, că protopretorul din Caransebeş cu ordinaţiunea sa din 1 Februarie a. c. Nr. 429 îndreptată notariatul cercule demandă adunarea de colecte în bani pentru ridicarea unui monument fostului comite suprem Carol Tabajdi, dispunând totdeodată, ca primarii comunali să se afle negreşi în 8 Februarie a. c. dimineată la 8 oare la protopretor ducând cu ei o anumită sumă de bani dictată pe fiecare comună după puterea ei materială şi după numărul sufletelor pentru monumentul fostului comite suprem susnumit.

Interpelantul accentuează mai departe incorectitatea şi ilegalitatea acestei proceduri luându-se dela comune bani spre scopuri private şi punându-se acelea în rubrica „cheltuielilor oarbe“, expunând totdeodată resensul, ce l'a făcut în popor acea ordinaţiune expectorându-se oamenii în simplitatea lor astfel: oare n'au avut familia şi prietini repositului atâta bani, ca să-i cumpere şi pună la mormânt un monument, tot noi din neagra noastră săracie să-i l' cumpărăm. În fine întreabă interpelantul pe presidiu, dacă este aplicat a dispune, ca să se restituie comunelor banii luaţi din lădile comunale. Presidiul răspunde, că are cunoştinţă de colecte benevole pentru ridicarea unui monument fostului comite suprem de pie memorie binemeritat pentru comitatul nostru, dar' nu crede, că protopretorul cercului Caransebeş va fi proces aşă, precum a expus interpelantul, deoarece neconţine vin deputaţiuni cu plânsori contra protopretorului, dar' nici una din deputaţiuni nu s'a plâns în această privinţă. Va cerceta însă starea lucrului. Majoritatea congreagaţiunii ia acest răspuns la cunoştinţă. Cu acestea se trece la ordinea zilei şi împărţirea lucrului public se aproabă după planul voluminos al oficiului reg. edil şi propunerile comisiunii permanente iertându-se comunei Bacamezeu lucrul public pe anul 1887 din motivul, că această comună are să termineze zidirea bisericii. Şi aci s'a ivit un episod remarcabil. Referentul numesce o comună Mocsáros, (înţelegte Moceriş). Un membru comitatens întreabă în mod sarcast, că în care comitat este situată această comună Mocsáros? Referentul răspunde, că este situată în comitatul Nostru în cercul Bozo-

vici. La acestea se scoală dl notar public reg. din Lugoj M. Bésán şi motivând, că d-sa crede, că numai referentul 'şi-a permis licenţa strămutării numelui propriu din cestiune, la aceasta însă referentul absolut nu este competent, deci propune, ca în viitor numele comunelor să se scrie şi folosească aşă, precum se scriu şi se folosească acelea de timpuri îndelungate. Propunerea prin profundă tăcere din toate părţile este primită.

Cronică.

Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină va sosi — după-cum se depeşează din Timişoara — în 26 l. c. la baia Hercules din Mehadia şi va petrece acolo trei săptămâni. Spre acest scop s'a luat în chirie „Vila Tatartzi“. Suita va consista din douăzeci şi două persoane.

Pentru monumentul lui Radetzky. Conspectul publicat în curînd despre ofertele ce au încurs pentru ridicarea unui monument lui Radetzky arată o sumă totală de 216.906 fl. 11 cr.

Tragere la sorti. Tragerea la sorti pentru obligaţii la arme din Sibiu ce s'au născut la anul 1867 va ave loc mâine la 10 oare înainte de ameaţi în sala comitatului. Se pot dar' nu sînt datorţi a se prezenta la aceasta obligaţii la arme ori substituţii lor.

Sudiţii imperului german din Sibiu sînt invitaţi a se prezenta Mercuri, în 16 Martie n. 8 oare seara în grădina numită „Hermannsgarten“, în scopul unei consultări.

Iubileul episcopului Ioan Popasu. „Foaia Diecesană“ din Caransebeş publică următorul avis: Comitetul central, instituit pentru aranjarea festivităţii iubileului de 50 ani al preoţiei Preasfinţiei Sale dlui Episcop diecesan Ioan Popasu, în urma mai multor cercetări venite din afară se vede îndemnat de a aduce la cunoştinţă onorabilului cler şi popor din diecesă, că aderează la idea emanată din partea mai multor onoraţi ai diecesei, ca din incidentul acestui iubileu să se înfiinţeze o fundaţiune, carea să poarte numele înaltului iubilar. Şi aceasta o face cu atât mai virtos, pentru-că însuşi comitetul central în listele emise a declarat, că prisosel se va întrebuinţa spre un scop filantropic nedeterminându-l însă mai de aproape. Deci aducînd aceasta la cunoştinţa on. cler şi popor al diecesei, ne rugăm, ca avînd în vedere scopul cel sublim de mai sus, fiecare să binevoască a contribui în acest înţeles. Eară ce priveşte însăşi fundaţiunea, comitetul va depune această cauză în mâinile ven. sinod eparchial, spre luarea ulterioarelor dispoziţiuni. Caransebeş, din şedinţa comitetului central ținută la 21 Februarie (7 Martie) 1887. Filaret Musta m. p., protosinel ca preşedinte. Traian Barzu, notar.

Cas de moarte. Primim următorul anunţ: Ioan Popovici (Popescu), notar comunal în pensiune a încetat din viaţă Vineri în 27 Februarie (11 Martie n.) în etate de 66 ani. Rămăşiţele pămîntesci ale reposatului depuse în casa de doliu dela cimiterul din Groaver se vor înmormînta Duminecă în 1/13 Martie la 4 oare p. m. în acelaşi cimiter. La acest jalinic act sînt rugaţi a lua parte toţi prietini şi cunoscuţii familiei. Braşov, 28 Februarie (12 Martie n.) 1887. Efrasina Popovici (Popescu) nasc. Verza, ca soţie. Victor Popescu, Iosif Popescu, Otilia Ghimbăşan, Ioan Popescu, Maria Popescu, Iulian Popescu, Pompiliu Popescu, Eugenia Popescu, Lucreţia Popescu, Aurel Popescu, Elvira Popescu, Augusta Popescu, ca fii resp. fice. Nicolae Ghimbăşan, ca ginere. Luisa Popescu, Valeria Popescu, ca nurori.

Sinucidere. Din M.-Teresiopol se împărtăşesce, că colonelul de husari staţionat acolo, August von der Wense, s'a sinucis alaltăieri noapte.

Idiluri clujene. După-cum ne spune „Kolozsvár“, Sâmbătă şi Duminecă s'au întîmplat în Cluj nise bătaii mari. Ominoasele „petrii“ 'şi-au jucat şi de astădată rolul lor. Nise fâptuitori necunoscuţi au bătut şi maltratrat Sâmbătă seara pe un anumit Mihaiu Mathé. După constatările medicale, ranele acestuia sînt mortale. Duminecă după ameaţi mai mulţi dîleri au sbierat şi urlat pe strade, spărgînd cu pietri toate geamurile ferestrelor, aruncînd cu petri în cei ce treceau pe stradă şi spărgînd în sfîrşit şi capul unui individ. Foarte tîrziu sosisă la faţa locului patru panduri, care însă încă fură rău bătuţi. Afară de aceste — ne spune „Kolozsvár“ — o mulţime de alte bătaii mai măruntă au fost insinuate la poliţie. Dacă ne gândim, că sîntem încă departe de campania electorală, ne putem închipui, ce are să se întîmple pe timpul alegerilor!

Un rabin „patriotic“. „Kolozsvár“ numesce de „patriotic“ pe rabinul Horovitz din Bistriţa, pentru-că s'a oferit de voie bună a iniţia colecte de bani între credincioşii lui pentru „kultur-egylet“-ul din Cluj.

Administraţie „patriotică“. Din comitatul Tërnavci-mari 'i-se scrie lui „Sieb.-D.-Tageblatt“ despre un act de violenţă administrativă, următoarele: În 11 Februarie n. se duse locuitorul din Criş Ioan Hartmann la solgăbirău, pentru a cere în numele „fărtăţiei“ ca să 'i-se conceadă ţinerea îndatinatului joc din Mercuria, în care la Saşi se prinde postul-mare. Solgăbirăul îi dîse:

„Da, eu voi concedea. Mergi, până voi scrie eu certificatul şi cumpără un timbru de 50 cr.“ — Sub-pretorul află însă, că el are timbre la dispoziţie. După-ce solgăbirăul făcuse scrisoarea, Hartmann fu demis cu asigurarea, că scrisoarea se va trimite cu posta la adresa „fărtăţiei“. Puţin după aceasta îi sosi lui Hartmann armătoarea scrisoare, scrisă într'o limbă maghiară barbară, care interdice „fărtăţiei“ ţinerea jocului: „Nr. 841/1887. Domniei Sale Ioan Hartmann în Criş. La cererea D-Tale, ca „fărtăţiei“ ev. lut. din Criş să 'i-se conceadă a ţine în 21 şi 22 Februarie o petrecere cu joc, — din considerare, că chiar în comuna Criş cu prilegiul adunărilor junime ev. lut. se întîmplă cele mai mari conturbări de linişte, ear' adunările vecinătăţii au dat prilegiu la multe violări de lege, care s'au întîmplat în comuna Criş. De aceea eu nu numai că nu dau ţinerea jocului, — mai mult exclusă fiind cererea, — interdic aceasta cu ocaziunea aceasta. Sighişoara, în 11 Februarie n. 1887. Fölsolgăbirăul cercului Criş: Fodor m. p.“ — Hartmann, care nu cunoaşte limba maghiară, nu înţelege cuprinsul scrisoarei, aducîndu-şi însă bine aminte de vorba solgăbirăului, predete scrisoarea „fărtăţiei“ dîcînd, că le este permis ţinerea jocului. Feciorii bucurându-se, jucară în 21 şi 22 Februarie fără grije. Deodată intră trei gendarmi, şi interdic în numele solgăbirăului continuarea jocului. Feciorii se provoacă la licenţa dată de dl fölsolgăbirău şi manuează gendarmilor scrisoarea amintită. Gendarmii cetiră şi elătinară din cap, ear' cetiră şi ear' elătinară din cap, dădură în sfîrşit scrisoarea înapoi şi dîseră, că ei nu înţeleg pe dl fölsolgăbirău, căci în urma acestei scrisori ţinerea jocului întru adevăr e permisă. Puşine zile după aceasta, proprietarul casei, în care se ţinu jocul, fu citat înaintea notarului, şi 'i-se dictă pedeapsă de 50 fl., pentru-că 'şi-a dat cuartirul spre scopul acesta. Musicanţii, cari cântară feciorilor la joc au fost chemaţi înaintea fölsolgăbirăului şi fură întrebaţi, pentru-ce au cântat feciorilor? Aceştia răspunseră că feciorii le-a aretat licenţa timbrată. Fölsolgăbirăul se înroşi de mânie şi le dîse: Staţi, că vă dau eu licenţă timbrată! Unul dintre musicanţi fu închis două zile, ear' apoi fu eliberat spunîndu-i-se, că în viitor să nu se mai audă nici un ton de musică în Criş până atunci, până când notarul ori primarul va permite-o aceasta. — Un comentariu la această violenţare nemai pomenită credem, că e de prisos.

La Curtea-de-Argeş s'a constituit un Atenae, sub preşedinţa P. S. S. Episcopului Ghenadie, pentru a se ţine conferenţe publice.

Sporirea fabricelor în România. Dela 1 Martie viitor va începe să funcţioneze în oraşul Ploesci o nouă fabrică înfiinţată de d-nii Ioan Staia şi Adolf Prisac, în strada Bucuresti, Nr. 95. Producţiunile sale vor fi: Degras, unsoare pentru pielărie, necesară tăbăcarilor; unsoare pentru care; oleiu pentru unsul maşinelor de cusut, ciasornicilor etc.; vax pentru lastruitul cismelor; vaxuri lichide sau lak, preparat cu oleiu, pentru pielari şi alte produse chimice. Fabrica va purta numirea de „Prima fabrică română cu abur de produse chimice“.

Pregătiri de război rusesci. Din Varşovia 'i-se depeşează lui „Pol. Korr“, că în toate ramurile armatei rusesci domnesce o activitate mare. Se umplu magazinele de proviant, ear' în guvernamentele sud-vestice se vor construi nouă baratece mari. În Berdyczew şi Rowno se vor clădi câte 3 baratece precum şi zidiri mai mari de câte 30 stînjini lungime şi 5 stînjini lăţime.

De ale timpului. În urma celor mai nouă rapoarte meteorologice este de a se aştepta pentru începutul săptămîinii acesteia timp schimbăcios împreună cu ploaie şi zăpadă, apoi timp rece, noaptea îngheţ, ear' la sfîrşitul săptămîinii timp frumoas şi călduros.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNA“.

Budapesta, 15 Martie n. De două zile cade mereu zăpadă multă şi e ger. E temere de calamităţi în comunicaţie.

Londra, 15 Martie n. În casa de jos guvernul a declarat, că a aflat despre casul adînc de regretat, că vre-o câteva persoane, avînd la ele materii explosibile, au fost arestate în drumul, pe care avea să treacă Ţarul ducîndu-se la serviciul divin cu prilegiul zilei morţii Ţarului Alexandru II. Guvernul englez se bucură, că n'a urmat vre-un atac asupra Ţarului.

După „Standard“ au fost arestaţi pe prospectul „Newski“ aproape de palatul Anicicoff, unde residează familia Ţarului şese studenţi, cari aveau la ei materii explosibile şi aşteptau plecarea Ţarului la catedrală.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Economie.

Piața din Făgăraș, 11 Martie Grâu frumos hectolitra fl. 5.80 până fl. 6.50; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 5.—; secara fl. 3.60 până fl. 3.80; cucuruzul fl. 3.80 până fl. 4.20; ovășul fl. 2.20 până fl. 2.40; sémēnta de cânepă fl. 6.— până fl. 7.—; sémēnta de in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; linteia fl. 9.— până fl. 10.—; crumpenele fl. 1.60 până fl. 2.—; mălaiul fl. 6.50 până fl. 7.—; sēu brut 100 chile fl. 20.— până fl. 25.—; unsoarea de porc 65—70, slămina 60—80; cânepa fl. 30.— până 35.— Un chilo carne de porc 44 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de vițel 26 cr.; carne de mel 16 cr.; ouă 6—7 cu 10 cr., chim fl. —.— până fl. —.—; lumini turnate de sēu 40 cr. până 44 cr.

Tērgul de rīmātōri în Steinbruch. În 12 Martie n. s'a notat: unguresci bătrāni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 49.— cr. până 50.— cr., de mijloc 48.50 cr. până 49.— cr., ușori 48.— cr. până 49.— cr., marfă țerānească, grea 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 46.— cr. până 48.— cr., romānesci de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sērbesci grei 44.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 43.— cr. până 45.— cr., transito ușori 43.— cr. până 45.— cr., ingrāsați cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% umpēnic la garā.

Cursul pieței din Sibiu
din 15 Martie st. n. 1887.

Hārtie-monetă romānă	Cump. 8.45	vēnd. 8.55
Lire turcesci	11.25	11.30
Imperiali	10.25	10.30
Ruble ruseci	1.13	1.14

Bursa de Budapesta
din 14 Martie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101.—
" " hārtie " 5%	88.90
Imprumutul cāilor ferate ung.	149.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.25
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei cāilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " hāntene-timșene	104.—
" " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.—
" " croato-slavone	—.—
Despăgubire pentru dițina ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	120.50
Loșuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.50
Renta de hārtie austriacă	80.25
" " argint austriacă	80.75
" " aur austriacă	111.—
Loșurile austr. din 1860	133.—
Acțiunile băncii austro-ungare	855.—
" " de credit ung.	295.—
" " " " austr.	287.10
Argintul	—.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. "Albina"	102.—
Galbeni împērātesci	6.—
Napoleon-d'ori	10.07
Mārci 100 imp. germane	62.60
Londra 10 Livres sterlingi	127.80

În „Institutul tipografic“ din Sibiu
a eșit de sub tipar:

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

[425] 2

Prețul 40 cr. v. a.

Exarēndare.

Pe hotarul comunei Cubleșul-unguresc din comitatul Solnoc-Dobāca sūnt a se exarēnda 617 jugere catastrale pāmēnt arātor și fēnaț comasat pentru pășunarea oilor (Hodaie), pe 3 sau mai mulți ani, începēnd dela Sānt-Georgiul anului curent. A se informa: la d-nul Mateiu Pop Gridean, avocat în Murēș-Oșorheiu.

[423] 2—3

**Forță virilă
perută și
slăbită**

Impotență.

Ajutor sigur! Cu duș de carbon ces. reg. priv. de genitalii curează ori-și-cine pe deplin **fără urmări rele, sigur** și pentru totdeauna, de multe-ori în 2 zile o impotență ce se pare incurabilă, fie cât de învechită, deasemene și poluțiuni pre lungă o cură externă plăcută și neobservată. — Atestate dela profesori distinși și foi medicale speciale, călduroase recomandățiuni dela medici și mii de scrisori de mulțumită ale celor radical curați sfătuesc cu desinteresare ori-cărui pacient să-și procureze numai decât dușul de carbon, care garantează succese durabile. Complet cu îndrumare de folosință și opiniiune medicală **fl. 5.80.**

Se trimite direct cu posta.

Cuprinsul și trimițtorul nu se pot cunoaște.

Depositor de duș de carbon ces. reg. privil.
Dr. Carol Altmann,
Institut de ordinațiune pentru morburii secrete,
Viena, VII., Mariahilferstrasse Nr. 80.
[410] 6—30

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“ în Sibiu, fundată în anul 1868

[286] 45

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc

Sume asigurate pe viață

în a. 1869—1882 fl. 481,950.41	în a. 1869—1882 fl. 315,301.91
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
Suma fl. 577,192.03	Suma fl. 424,072.38

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanțului pentru 1885 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

580.233 fl. 66 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu					
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porțano			Tren de porțano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus			Tren omnibus	Tren de porțano	Tren de porțano		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de porțano					
Viena	11.10	7.40			Bucuresci				7.30		Viena		11.10	12.10	Teiuș	3.49	11.24	2.40				Copsa mică		2.02	3.55
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal				1.14		Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia	4.39	12.19	3.59				Șeica mare		2.29	4.22
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș				1.45		Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22				Loamneș		3.04	4.57
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov	{	—		2.32		Arad	{	4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51				Ocna		3.30	5.23
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	{	4.16		7.47		Glogovaț	{	7.04	4.30	Orăștia		1.32	5.18				Sibiu		3.50	5.43
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Apatia	{	5.02		8.24		Gyorok	{	7.22	4.43	Simeria (Piski)		2.31	6.15				Sibiu		9.31	10.50
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Agostonfalva	{	5.43		8.51		Pauliș	{	7.58	5.07	Deva		2.52	6.35				Ocna		9.55	11.14
Mező-Telegd			9.41	2.11	Homorod	{	6.15		9.14		Radna-Lipova	{	8.17	5.19	Branicea		3.23	7.02				Loamneș		10.20	11.39
Rév		7.33	10.19	2.34	Hașfalău	{	7.06		9.51		Conop	{	8.36	5.41	Ilia		3.55	7.28				Șeica mare		10.48	12.07
Bratca		8.54	11.38	3.18	Sighișoara	{	8.52		11.03		Béczava	{		6.09	Gurasada		4.08	7.40				Copsa mică		11.11	12.30
Bucia			12.18	3.41	Elisabetopole	{	9.31		11.26		Soborșin	{		6.28	Zam		4.44	8.11							
Ciucia			12.54	4.01	Mediaș	{	10.16		12.—		Zam	{		7.25	Soborșin		5.30	8.46							
Huiedin		8.58	1.57	4.26	Copsa mică	{	10.57		12.29		Gurasada	{		8.01	Béczava		6.27	9.33							
Stana		9.28	3.11	5.08	Micăsasa	{	11.19		12.44		Ilia	{		8.34	Conop		6.47	9.53							
Aghiriș			3.40	5.27	Blaj	{	11.31		12.49		Branicea	{		8.55	Radna-Lipova		7.28	10.27	5.58						
Ghirbău			4.15	5.50	Crăciunel	{	11.52		1.05		Pauliș	{		9.19	Deva		9.26	7.43	6.18						
Nădășel			4.36	6.02	Teiuș	{	12.31		1.34		Deva	{		9.51	Glogovaț		9.46	7.59	6.38						
Cluj	{	10.28	5.26	6.43	Aiud	{	12.48		1.46		Simeria (Piski)	{		10.35	Glogovaț		10.21	8.28	7.13						
Apahida	11.—			7.08	Vințul de sus	{	1.51		2.19		Orăștia	{		11.11	Arad	{	10.38	8.42	11.39	7.30					
Ghirși	11.19			7.36	Uioara	{	2.18		2.39		Șibot	{		11.43	Szolnok			9.17	12.31						
Cucerdea	12.33			9.16	Cucerdea	{	2.56		3.08		Vințul de jos	{		12.18	Budapesta			2.32	5.12						
Uioara	1.06			10.—	Ghirși	{	3.14		3.22		Alba-Iulia	{	8.05	Teiuș	Viena		6.—	8.20							
Vințul de sus	1.13			10.09	Apahida	{	3.41		3.56		Teiuș	{	8.59				3.—	6.05							
Cluj	1.20			10.19	Cluj	{	5.28		5.10																
Aiud	1.41			10.48	Nădășel	{	5.56		5.30																
Teiuș	2.10			11.34	Ghirbău	{	6.31	6.03	8.—																
Crăciunel	2.35			12.12	Aghiriș	{	6.52	6.21	8.36																
Blaj	2.48			12.30	Stana	{	7.08		9.02																
Micăsasa	3.20			12.52	Huiedin	{	7.23		9.32																
Copsa mică	3.41			1.52	Ciucia	{	7.50		10.11																
Mediaș	4.—			2.18	Bucia	{	8.12	7.14	10.51																
Elisabetopole	4.35			3.03	Bratca	{	8.52	7.48	12.16																
Sighișoara	5.10			3.59	Rév	{	9.10		12.50																
Hașfalău	5.37			4.28	Mező-Telegd	{	9.29		1.21																
Homorod		7.02		6.16	Fugyi-Vásárhely	{	9.41	8.22	2.02																
Ágostonfalva		7.43		6.44	Vărad-Velenceze	{	10.24	8.48	3.06																
Apatia				7.46	Oradea-mare	{	10.43		3.38																
Feldioara				8.25	P. Ladány	{	10.53		3.54																
Brașov	{	9.21		9.15	Szolnok	{	11.—	9.13	4.05																
Timiș		1.55			Budapesta	{	11.15	9.18	10.55																
Predeal		2.53			Viena	{	1.09	10.38	1.23	5.17															
Bucuresci		3.28				{	3.29	12.20	3.24	5.25															
						{	6.38	2.15	7.45	10.—															
						{	3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.